

14.8.64, יום ו' ו' אלול

בא אצלי השגריר החדש של גאנא. היה צר עכשיו שגריר בטיין. הביא לי דרישה שלוש מנקרומה. שאלהיו על סין. היא בחקדמה לדבריו. מצב החקלאות שומר, החינוך מחקדם, החעשיה מתפתחת. הוא לא נסגש עם גדולי סין. הצעה שיבוא הנח נקרומה. הוא סען שהוא עסוק מאוד. מאמין גדול באיחוד אפריקה. זה יבוא - ומהר. אשרי המאכין.

הלכתי לישיבת המזכירות. אטכול מסר על הטיכומים עם בלילי. העירותי שתי הערות: 1) תליכה יוזר לבחירות ואחר כך חרשימה תהיה שתי סיעות - יש משום אונאת הבוחר. 2) עמדה הממלגה היא שיש לשנות שיטת הבחירות ואין שום איש רשאי לבטל זאת על דעת עצמו. הישיבה נסתיימה בלי הולמה. אבל הרוב מקבל מעשי אטכול.

אה"צ חזרתי לשדה בוקר.

15.8.64, ז' אלול

בשחים עשרה באו חנה ספורן ואשחל. שוחחנו ארוכות על אסום וזיקוק מי הים. לפי דבריו החנה של 6000 קילווט תהן 6000 מטר מעוקב ליום, מסר יעלה 22 טנט (66 גרוש) אם יעטו החחנה של 125000 קילווט יעלה קילווט 150 דולר, יתן 80 מיליון מטר מעוקב לשנה, ומסר יעלה אז 15 טנט. חכנית הוועדה המשותפת 175-200 אלף קילווט יתן 200 מיליון מטר מעוקב מים לשנה.

ההוצאות 250 כיליון דולר. ב-21 בספטמבר תחבנט הוועדה שוב בווישינגטון.
מים יעלו אז 14 סנה סטר מעוקב.

ספורן מתאונן כי רמת הלמודים בסכניון אינה עומדת על הגובה, ועוד
יותר רק - המקצועות ירודים. אין *Craftsmanship*. אמרתי
לו טאני רואה בחוסר חינוך מקצועי מעולה החקלה הגדולה ביותר בחיינו.

ח ט ו י

בשלוש וחצי הבים חנה נחום רז נכדת אדנאור, מסינה (אליזבת) ור"ר
יוהננס גיטברטס, שכאב ספר על א"י שהממשש כבר בתשעים אלף שכמטפליארים
בקרב הנוער הגרמני. לוו אותם 4 בחורים שלנו שממאליים בטיפוח היהטיט עם
הנוער הגרמני. רק 7 (או 9) קבוצים מוכנים לקבל נוער גרמני. הקבוצים
הגדולים מטרבים, במוכס בט אאיקים. גיטברטס סיאר לי חרבה על גרמניה.
הסוציאליסטים לפי דבריו יעלו - אבל לא יביעו לשלמון. אדנאור אקטיבי.

בנו (אביה של מטינה) מנהל עניני עיריית קלן. גיסברטס היה מה כבר חמש פעמים
בתחילת בשנת 1959.

רז דיבר עם אטיא על מילגה הוא מוכן ורוצה לפעול אבל הוא זקוק לעזרת
חדי. עלי לדבר עם חדי על כך.

17.8.64, יום ב' ט' אלול

אתמול והיום כחבתי שני פרקים (ג"ח-ג"ו) ושלוחתי לחיים.

באו היום להסריט חשובתי על הקואופרציה כארץ, מקורה, אפיה, המאחד
והשוני שבינה ובין הקואופרציה בארצות אחרות. מילה נסעה אה"צ לירושלים.

18.8.64, יום ג'

הבוקר בא אצלי (ב-11) אורח חשוב: סידני שינברון, צלם, משוגע
לאמנות הצילום. צילם אותי בטנים ומאחור, מלמעלה ומלמטה, עשרות פעמים,
במין שכרון והתלהבות.